

Bruxelles, 12.12.2018.
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje
platnih usluga**

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Komisija se još u listopadu 2017.¹ obvezala da će poraditi na administrativnim kapacitetima poreznih tijela za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u području elektroničke trgovine (dalje u tekstu „e-trgovina”) unaprjeđivanjem suradnje s trećim stranama. U izjavi uključenoj u zapisnik za donošenje Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 (Direktiva o PDV-u u e-trgovini)² u prosincu 2017. Vijeće je naglasilo potrebu za unaprjeđenjem alata za suzbijanje prijevara³. Trenutačnom inicijativom za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine stvara se temelj za neometanu primjenu novih mjera uvedenih Direktivom o elektroničkoj trgovini u kontekstu Komisijine strategije jedinstvenog digitalnog tržišta⁴.

Direktivom o PDV-u u e-trgovini uvedene su nove obveze internetskim trgovinama u pogledu PDV-a⁵ i nova pojednostavnjenja kako bi se poduzećima pomoglo da ispune obveze u pogledu PDV-a za isporuke usluga, prodaju robe na daljinu i uvoz, uključujući elektroničku registraciju u sustav obveznika PDV-a i plaćanje PDV-a putem sustava jedinstvene kontaktne točke (registracija u samo jednoj državi članici umjesto u svim državama članicama potrošnje). Tim će se mjerama povećati usklađenost u području PDV-a zahvaljujući pojednostavnjenju sustava PDV-a, no porezna tijela moraju biti u stanju otkrivati i nadzirati nepoštena poduzeća. Zasad porezna tijela s tim imaju poteškoća. Europski revizorski sud⁶ napomenuo je da se zakonodavstvo o PDV-u u e-trgovini uglavnom oslanja na spremnost poduzeća da se dobrovoljno registriraju i plaćaju dospjeli PDV. Postoje ograničenja u pogledu načina na koji države članice mogu upotrebljavati postojeći pravni okvir za administrativnu suradnju. Ako prethodno navedena pojednostavnjenja koja olakšavaju usklađenost nisu popraćena mjerama za borbu protiv prijevara, malo je toga što će počinitelje prijevara potaknuti da se promijene i počnu ispunjavati obveze u pogledu PDV-a. Stoga uspjeh mjera za usklađenost u e-trgovini ovisi o djelotvornosti mjera za borbu protiv prijevara te ih se treba paralelno razvijati.

¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi akcijskog plana o PDV-u, Put k jedinstvenom EU-ovom području PDV-a – vrijeme je za djelovanje (COM(2017) 566 final), točka 2.1.1., str. 3. Vidjeti i točku 6. od 20 mjera za rješavanje jaza PDV-a, prilog akcijskom planu o PDV-u, dostupno na:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

³ Vijeće Europske unije 14769/1/17 REV 1, 30. studenoga 2017.,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/hr/pdf>

⁴ O provedbi strategije jedinstvenog digitalnog tržišta (COM(2017) 228 final, 10.5.2017.) vidjeti:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ Prema članku 14.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ internetske trgovine, platforme i portali smatrać će se dobavljačima ako putem svojih elektroničkih sučelja omogućuju prodaju robe. Kada putem tih platformi omogućuju isporuku robe od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan u EU-u smatrać će se da su sami primili i isporučili tu robu u slučaju a) prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja u pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 150 EUR i b) isporuke potrošaču (B2C) predmeta koji se već nalaze u EU-u (tj. u centrima za izvršavanje narudžbi).

⁶ Europski revizorski sud, Dokument s pregledom osnovnih informacija, Naplata PDV-a i carina u području prekogranične e-trgovine, srpanj 2018.

Posljednjih godina e-trgovina ubrzano raste i potrošačima omogućuje da kupuju robu i usluge na internetu. Oni mogu birati između različitih dobavljača, proizvoda i robnih marki. Mogu i pouzdano plaćati putem interneta koristeći se računalom ili pametnim telefonom. Dobavljači su promijenili svoje poslovne modele kako bi imali koristi od e-trgovine i prodavali svoje proizvode potrošačima bilo gdje u svijetu bez potrebe za fizičkom trgovinom. Međutim, tu mogućnost iskorištavaju i nepoštena poduzeća kako bi ostvarila nezasluženu tržišnu prednost izbjegavanjem obveza u pogledu PDV-a.

U procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu utvrđena su tri glavna slučaja prijevare u vezi s PDV-om u prekograničnoj e-trgovini: (i) isporuke roba i usluga unutar EU-a, (ii) uvoz robe iz poslovnih subjekata s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ili trećem teritoriju (tj. zemlji ili području izvan EU-a) za potrošače u državama članicama i (iii) isporuka usluga iz poslovnih subjekata s poslovnim nastanom u trećoj zemlji⁷ potrošačima u državama članicama.

Ukupni gubitak PDV-a unutar država članica koji proizlazi iz prekogranične isporuke robe procjenjuje se na 5 milijardi EUR godišnje⁸. Prijevare u području PDV-a zabilježene su i u prekograničnim uslugama, osobito internetskim televizijskim programima i digitalnim igrama⁹. O toj su prijevri izvijestili Europol i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo u najnovijem izvješću Europolu o nezakonitoj distribuciji televizijskih emisija (i nezakonitoj prodaji pristupa tim emisijama)¹⁰. O toj je vrsti prijevare izvijestila i organizacija televizijske industrije Nordic Content Protection (NCP)¹¹. Internetski distributeri televizijskih sadržaja u Danskoj, Finskoj i Švedskoj (po prihodu imaju zajedno manje od 10 % ukupnog tržišta internetske televizije EU-a)¹² procjenjuju svoj godišnji gubitak prodaje zbog nezakonite distribucije na 436 milijuna EUR. S obzirom na to, potencijalni gubitak PDV-a iznosi otprilike 103 milijuna EUR¹³. Te brojke (koje će samo rasti usporedno s rastom e-trgovine) pokazuju nužnost što skorijeg djelovanja u borbi protiv prijevare povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Međutim, većina poreznih tijela nema alate i izvore informacija za točno utvrđivanje opsega prijevare povezanih s PDV-om u području e-trgovine¹⁴. Kod takvih prijevare internet omogućuje nepoštenim poduzećima da sakriju svoj identitet iza naziva domene. Čak i kad je porezna uprava svjesna postojanja određene internetske trgovine, često ostaje nepoznato koje je poduzeće njezin vlasnik, koja mu je stvarna lokacija ili koliki mu je promet u toj državi članici. To je problem za porezna tijela koja će možda htjeti pokrenuti

⁷ To uključuje treće teritorije iz članka 6.

⁸ Vidjeti Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu (COM(2016) 757 final), str. 2.

⁹ The amount of illegal TV broadcasting in Latvia in 2015 (Količina nezakonitog TV emitiranja u Latviji 2015., Stockholm school of economics, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, dostupno na:

https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Europol i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo: 2017 Situation Report on Counterfeiting and Piracy in the European Union (Izvješće o stanju u krivotvorenju i piratstvu u Europskoj uniji za 2017.), dostupno na www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Trend Report 2017, dostupno na: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

¹² Vidjeti: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Izračunano upotrebom standardnih stopa ne uzimajući u obzir snižene stope.

¹⁴ Tijekom ciljanog savjetovanja u pripremi ovog prijedloga samo su tri porezna tijela dostavila okvirne procjene gubitka PDV-a kod isporuka robe potrošačima (B2C) unutar EU-a, isporuka usluga potrošačima (B2C) unutar EU-a te uvoza robe za 2015., 2016. i 2017.

istragu ili administrativnu suradnju na razini EU-a ili na međunarodnoj razini. Države članice potrošnje, gdje se PDV mora platiti, najvjerojatnije nemaju nikakvu evidenciju ili informacije na temelju kojih bi pokrenule istragu zato što krajnji potrošači nemaju obvezu vođenja evidencije o svojoj kupovini na internetu. Čak i kada bi to bio slučaj, bilo bi nerazmjerno sustavno koristiti te krajnje potrošače u istrazi o prijevarama u području PDV-a koje čine prodavatelji.

Nadalje, kad su počinitelji prijevare i njihova lokacija nepoznati, vrlo je teško znati kojoj bi državi članici trebalo uputiti zahtjev za administrativnu suradnju.

Posljedica bi mogli biti skupni zahtjevi za identifikaciju. Njih bi trebalo poslati trećoj strani (tj. internetskoj trgovini ili pružateljima platnih usluga) koji bi eventualno mogli imati informacije, ili bi ih se moglo uputiti poreznoj upravi zemlje u kojoj ta treća strana ima poslovni nastan. Međutim, to bi se prema članku 54. stavku 1. Uredbe (EU) br. 904/2010 smatralo nerazmjernim. Nadalje, prema članku 54. stavku 2. iste Uredbe od država članica ne može se tražiti da dostave informacije ako ih prema svom nacionalnom zakonodavstvu nisu ovlaštene prikupljati. Zbog toga su mogućnosti država članica da od drugih država članica zatraže podatke o trećim stranama ograničene.

Ovim se prijedlogom nastoji riješiti problem prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine jačanjem suradnje između poreznih tijela i pružatelja platnih usluga. Zadnjih je godina više od 90 % internetskih kupnji europskih potrošača provedeno kreditnim transferom, izravnim terećenjem ili kartičnim plaćanjem tj. putem posrednika uključenog u transakciju¹⁵ (pružatelj platnih usluga), a to je trend koji će se nastaviti i u budućnosti¹⁶. Treće strane koje imaju informacije o plaćanju stoga mogu poreznim tijelima dati potpunu sliku o kupnji na internetu kako bi im se pomoglo da dobro obave svoju zadaću tj. prate ispunjavanje obveza povezanih s PDV-om u e-trgovini robe i usluga. Iskustvo država članica koje već surađuju s pružateljima platnih usluga na nacionalnoj razini pokazalo je da ta suradnja dovodi do konkretnih rezultata u borbi protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine¹⁷. Neke treće zemlje također se koriste informacijama o plaćanju kao sredstvom za otkrivanje trgovaca koji ne poštuju propise i to kombiniraju s pojednostavnjenim sustavom naplate za prekograničnu isporuku robe potrošačima (B2C) koji je sličan sustavu EU-a¹⁸.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Ovim se Prijedlogom dopunjuje postojeći regulatorni okvir kako je nedavno izmijenjen Direktivom o PDV-u u e-trgovini u kontekstu Komisijine strategije jedinstvenog digitalnog tržišta. Nadalje, inicijativom se jača okvir za administrativnu suradnju kako bi se unaprijedila borba protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine i ponovno uspostavilo pošteno tržišno natjecanje. Borba protiv poreznih prijevara i utaje poreza prioritet je Komisije jer se tako sprječava narušavanje tržišnog natjecanja i pomaže u osiguravanju nacionalnih

¹⁵ E-shopper barometer 2017 (DPD group), dostupno na: https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 and International Post Corporation, e-Commerce logistics and delivery, eCom21 2016.

¹⁶ Vidjeti: <https://www.ATKearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, str. 5.

¹⁷ Finska porezna uprava uspjela je 2016. naplatiti 16 milijuna EUR zahvaljujući suradnji s pružateljima platnih usluga.

¹⁸ Vidjeti Prilog 11. Procjene učinka, „Treće zemlje koje se koriste podacima o plaćanju kao sredstvom za kontrolu PDV-a”.

prihoda i prihoda EU-a. U političkim smjernicama¹⁹ sadašnje Komisije poziva se na pojačane napore u borbi protiv utaje poreza i poreznih prijevара, а u Stanju Unije 2018.²⁰ ponovno se ističe da Komisija provodi dalekosežnu strategiju kako bi osigurala da sva poduzeća, velika i mala, plaćaju svoj dio poreza.

Uredbom (EU) 2018/1541²¹ o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost²² stvoreni su novi alati administrativne suradnje među poreznim tijelima država članica. Ti će se alati uglavnom upotrebljavati u borbi protiv (i) takozvane kružne prijevара (odvija se u transakcijama među poduzećima – B2B); (ii) prijevара koje uključuju maržni sustav koji se primjenjuje na rabljene automobile; (iii) prijevара na temelju posebnih carinskih režima koji se primjenjuju na uvoz koji obavljaju porezni obveznici (također u transakcijama među poduzećima – B2B); te će (iv) omogućiti zajedničko djelovanje poreznih tijela (tj. zajedničke administrativne istrage). Stručnjaci iz poreznih tijela i poduzeća u forumu EU o PDV-u²³ naglašavaju da se tradicionalni oblici suradnje u borbi protiv prijevара povezanih s PDV-om temelje na evidencijama poduzeća koja su izravno uključena u lanac transakcija. U slučaju prekogranične prodaje potrošačima (B2C) te informacije možda nisu izravno dostupne i stoga je „tradicionalna” suradnja među poreznim tijelima nedovoljna²⁴. Ovom se inicijativom dopunjuju i najnovije izmjene okvira EU-a za administrativnu suradnju u području PDV-a tako što se poreznim tijelima daje novi alat za otkrivanje prijevара povezanih s PDV-om u prekograničnoj prodaji potrošačima (B2C).

Konačno, ovu bi inicijativu trebalo promatrati i u međunarodnom kontekstu. Kada su počinitelji prijevара dobavljači s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ili trećem teritoriju, međunarodna je suradnja ključna za naplatu dospjelог PDV-a. Unija je nedavno sklopila sporazum o suradnji u području PDV-a s Norveškom²⁵ te u okviru OECD-a nastoji ojačati upotrebu alata administrativne suradnje na međunarodnoj razini. Zahvaljujući ovoj inicijativi države članice moći će prikupiti dokaze za otkrivanje počinitelja prijevара u trećim zemljama. Ti će se dokazi upotrebljavati kao prvi korak u aktiviranju međunarodne suradnje ili kao doprinos međunarodnom dijalogu o unaprjeđivanju administrativne suradnje s drugim jurisdikcijama.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova ove inicijative članak 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U tom je članku predviđeno da Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s posebnim

¹⁹ Vidjeti: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_hr.pdf

²⁰ Vidjeti: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_hr.pdf

²¹ Uredba Vijeća (EU) 2018/1541 od 2. listopada 2018. o izmjeni uredbi (EU) br. 904/2010 i (EU) 2017/2454 u pogledu mjera za jačanje administrativne suradnje u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 259, 16.10.2018., str. 1).

²² Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

²³ Forum EU o PDV-u je stručna skupina Komisije u kojoj se sastaju poduzeća i tijela nadležna za PDV te raspravljaju o tome kako se u praksi može poboljšati primjena zakonodavstva o PDV-u. Vidjeti Odluku Komisije od 3. srpnja 2012. o osnivanju foruma EU o PDV-u (SL C 198, 6.7.2012., str. 4.).

²⁴ Konsolidirano izvješće o suradnji između država članica i poduzeća u području e-trgovine/suvremene trgovine, str. 5. Vidjeti: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

²⁵ Vidjeti: <http://www.consilium.europa.eu/hr/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

zakonodavnim postupkom, donosi odredbe za usklađivanje pravila država članica u području neizravnog oporezivanja u mjeri u kojoj je takvo usklađivanje nužno da bi se osigurala uspostava i funkcioniranje jedinstvenog tržišta i kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja.

- **Supsidijarnost**

Ova je inicijativa u skladu s načelom supsidijarnosti s obzirom na to da je glavni problem, prijevara povezana s PDV-om u području e-trgovine, zajednički svim državama članicama, a povećava se jer porezna tijela ne raspolažu dostatnim alatima. Države članice samostalnim djelovanjem ne mogu dobiti od trećih strana, kao što su pružatelji usluga platnog prometa, informacije potrebne za kontrolu PDV-a kod prekograničnih isporuka robe i usluga, osigurati pravilnu primjenu pravila o PDV-u na e-trgovinu (kako su nedavno izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini) i suzbijati prijevare u vezi s PDV-om u području e-trgovine. Stoga je nužna suradnja među državama članicama. Pravni okvir za administrativnu suradnju država članica u području PDV-a utvrđen je u Uredbi (EU) br. 904/2010. Za svaku inicijativu za uvođenje novih alata za suradnju u tom posebnom području potreban je prijedlog Komisije za izmjenu postojećeg zakonodavnog okvira EU-a. Kako bi se poreznim tijelima omogućilo prikupljanje odgovarajućih podataka o plaćanju koji su relevantni za PDV, moraju se uvesti nove obveze u vođenju evidencije za pružatelje platnih usluga. U tom je smislu potreban prijedlog izmjene Direktive o PDV-u.

- **Proporcionalnost**

Ovim se prijedlogom ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje cilja borbe protiv prijevara povezanih s PDV-om u području elektroničke trgovine. Konkretno, novi bi sustav poreznim tijelima trebao osigurati potrebne informacije i sredstva za otkrivanje prijevara povezanih s PDV-om u području PDV-a i naplatu dodatnih iznosa PDV-a. Ukupno administrativno opterećenje za poduzeća i porezna tijela smanjilo bi se u usporedbi s trenutačnom situacijom, a poduzeća koja posluju zakonito imala bi ravnopravnije uvjete na tržištu.

Zahtjev da pružatelji platnih usluga vode više evidencija koje se šalju poreznim tijelima u skladu je s načelom proporcionalnosti. Pružatelji platnih usluga morat će voditi evidenciju podataka koji su im već na raspolaganju radi izvršavanja platnih transakcija. Nadalje, obveza evidentiranja i prijenosa podataka poreznim tijelima usklađena na razini EU-a ograničit će administrativno opterećenje pružatelja platnih usluga (u usporedbi s opterećenjem koje nastaje kada pružatelji platnih usluga moraju ispuniti međusobno različite nacionalne zahtjeve).

Borba protiv prijevara povezanih s PDV-om važan je cilj od općeg javnog interesa Unije i država članica. U skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka²⁶, Uredbom (EU) 2018/1725²⁷ i Poveljom o temeljnim pravima²⁸ stručnjaci poreznih tijela za borbu protiv prijevara obrađuju samo podatke koji su potrebni za postizanje tog cilja (suzbijanje prijevara povezanih s PDV-

²⁶ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

²⁷ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uređima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

²⁸ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL C 326, 26.10.2012., str. 391.).

om u području e-trgovine). Točnije, jedini podaci koji će se obrađivati jesu podaci koji poreznim tijelima omogućuju (i) identifikaciju dobavljača, (ii) provjeru broja transakcija i njihovu novčanu vrijednost te (iii) provjeru podrijetla plaćanja. Podaci o potrošačima nisu uključeni u ovu inicijativu, osim podatka u kojoj je državi članici izvršeno plaćanje (država članica u kojoj se nalazi potrošač). Budući da je utvrđen prag ispod kojeg pružatelji platnih usluga ne moraju slati podatke o plaćanju poreznim tijelima, jamči se proporcionalnost. Tim bi se pragom iz ove inicijative i iz obrade osobnih podataka isključila plaćanja koja se najvjerojatnije ne odnose na gospodarske aktivnosti.

- **Odabir instrumenta**

Predlaže se Direktiva o izmjeni Direktive o PDV-u kojom se uvode nove obveze vođenja evidencije za pružatelje platnih usluga.

Predlaže se Uredba o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost kojom se uvodi nova baza podataka o plaćanjima kojoj će države članice moći pristupiti samo u svrhu borbe protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacije**

Ovaj je prijedlog potkrijepljen evaluacijom Uredbe (EU) br. 904/2010, posebno dijelova koji se odnose na njezinu primjenu u području prijevara povezanih s PDV-om u e-trgovini.

Porezna su tijela općenito smatrala da je sadašnja Uredba (EU) br. 904/2010 djelotvorno sredstvo za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Međutim, porezna tijela navela su da trenutačno raspoloživi alati za administrativnu suradnju ne omogućuju jednostavnu identifikaciju i kontrolu internetskih poduzeća kad su njihove domene i knjigovodstvene evidencije u drugoj zemlji (neovisno o tome je li ta druga zemlja država članica EU-a ili ne). Porezna tijela naglasila su i potrebu da države članice ulažu više sredstava u administrativnu suradnju jer je to ključni čimbenik za povećanje djelotvornosti Uredbe (EU) br. 904/2010 u borbi protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Naposlijetku, neke su države članice navele i da bi se učinkovitost Uredbe mogla povećati novim alatima, kao što su pristup relevantnim informacijama o plaćanju i razmjena tih informacija.

Porezna su tijela smatrala da su alati utvrđeni Uredbom (EU) br. 904/2010 relevantni za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om, ali su naglasila da ima prostora za poboljšanje. Prema mišljenju poreznih tijela, razvoj e-trgovine i veliki opseg transakcija u tom području zahtijevaju nove, učinkovitije i djelotvornije alate za administrativnu suradnju. Nadalje, porezna su tijela izrazila očekivanje da će postojeći alati za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u budućnosti postati manje važni zbog promjena poslovnih modela i novih modela prijevara povezanih s PDV-om.

Iako porezna tijela općenito nemaju kvantitativne dokaze o koristima i troškovima administrativne suradnje, smatraju da su koristi od administrativne suradnje proporcionalne ili čak i veće od troškova koje su porezna tijela imala pri razmjeni informacija.

Uredba (EU) br. 904/2010 i ovaj prijedlog doprinose pravilnom funkcioniranju jedinstvenog tržišta. Ujedno su u skladu s Direktivom o PDV-u u e-trgovini. Međutim, porezna tijela

država članica potvrdila su da rast e-trgovine podrazumijeva da se moraju nositi s novim izazovima, kao što su obrada podataka za otkrivanje i suzbijanje prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

Naposljetku, porezna tijela i drugi dionici prepoznali su dodanu vrijednost okvira administrativne suradnje utvrđenog u Uredbi (EU) br. 904/2010 jer prijevare povezane s PDV-om u području e-trgovine utječu na sve države članice.

Zaključno, evaluacijom je utvrđeno da nacionalne mjere za borbu protiv prijevара nisu dovoljne za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine te da je potrebna administrativna suradnja među državama članicama. Dodatni je zaključak evaluacije to da su zbog promjena u modelima e-trgovine potrebni novi prilagođeni alati za razmjenu informacija.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je 2017. zatražila mišljenje nekoliko dionika u okviru ciljanog savjetovanja usmjerenog na porezna tijela i poduzeća, osobito pružatelje platnih usluga. Iste je godine provedeno i javno savjetovanje²⁹.

Rezultati savjetovanja potvrdili su da svi dionici prepoznaju prijevare povezane s PDV-om u području e-trgovine kao ozbiljan problem. Poduzeća su naglasila da prijevare povezane s PDV-om u području e-trgovine nanose štetu poštenim poduzećima jer se narušava tržišno natjecanje. Zajednički je stav poreznih tijela i poduzeća da su poreznim tijelima za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine potrebne informacije o plaćanju. Zaštita podataka ne smatra se preprekom prikupljanju i razmjeni informacija o plaćanju, pod uvjetom da se osobni podaci platitelja obrađuju u skladu s uvjetima utvrđenima Općom uredbom o zaštiti podataka.

Većina je ispitanika iznijela pozitivno mišljenje o izmjeni regulatornog okvira EU-a kako bi se poreznim tijelima osigurala učinkovitija sredstva za borbu protiv prijevара. Centralizirani sustav EU-a za prikupljanje i razmjenu informacija o plaćanju relevantnih za PDV ocijenjen je kao najekonomičniji alat.

I porezna tijela i pružatelji platnih usluga potvrdili su dodanu vrijednost standardiziranog i usklađenog pristupa prikupljanju i razmjeni informacija o plaćanju.

Ovaj je prijedlog sastavljen nakon savjetovanja s poreznim tijelima država članica i predstavnicima poduzeća, uključujući pružatelje platnih usluga koji su članovi podskupine za e-trgovinu u okviru foruma za PDV.

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Osim savjetovanja sa svim dionicima, u pripremi trenutnog prijedloga nije bilo potrebno savjetovanje s vanjskim stručnjacima.

²⁹ Komisija je objavila dokument s planom i početnom procjenom učinka (vidjeti: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) „Exchange of VAT-relevant payment data” (Razmjena podataka o plaćanju koji su relevantni za PDV), u kojem se poziva na prve povratne informacije o inicijativi. Tijekom razdoblja predviđenog za davanje povratnih informacija, od 15. veljače 2018. do 15. ožujka 2018. Komisija je primila samo tri odgovora. U dva je odgovora izražena podrška inicijativi, a treći nije bio povezan sa sadržajem inicijative.

- **Procjena učinka**

Pored osnovnog scenarija, u procjeni učinka razmotrene su dvije opcije:

- (1) neregulatorna opcija, koja se u osnovi sastoji od smjernica kojima bi se poreznim tijelima pomoglo da razviju svoje administrativne kapacitete za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine;
- (2) regulatorna opcija koja podrazumijeva izmjenu pravnog okvira EU-a prema kojoj (i) pružatelji platnih usluga vode evidenciju informacija o plaćanju relevantnih za PDV i (ii) porezna tijela država članica prikupljaju i razmjenjuju informacije o plaćanju.

U okviru regulatorne opcije predviđena su dva alternativna tehnička rješenja za razmjenu informacija o plaćanju između poreznih tijela: decentralizirana aplikacija slična Sustavu za razmjenu informacija o PDV-u ili središnji repozitorij na razini EU-a (koji će izraditi Komisija).

Procjena učinka pokazala je da je središnji repozitorij opcija koja bi najbolje poslužila za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

Pomoću središnjeg repozitorija osigurao bi se optimalan način borbe protiv prijevара povezane s PDV-om. Zajamčila bi se ujednačenost podataka i njihove analize te bi slika o prometu otkrivenih počinitelja prijevара na području cijelog EU-a bila jasnija nego što bi to bio slučaj da se upotrebljavaju decentralizirane baze.

Razmjennom informacija putem središnjeg repozitorija smanjili bi se poremećaji na tržištu. S obzirom na to da bi porezna tijela zahvaljujući suradnji postizala bolje rezultate, poduzeća koja posluju zakonito imala bi ravnopravnije uvjete na tržištu. U savjetovanju s dionicima nije bilo moguće precizno kvantificirati troškove usklađivanja za pružatelje platnih usluga. Ipak, procjena učinka pokazala je da će se usklađivanjem obveza izvješćivanja u jednom formatu za prijenos informacija (i jednim jedinstvenim sučeljem) smanjiti troškovi usklađivanja za pružatelje platnih usluga.

Nadalje, porezna tijela imala bi manje troškove razvoja i tekuće troškove u okviru centraliziranog rješenja nego u slučaju decentraliziranog sustava na nacionalnoj razini.

Odbor za nadzor regulative razmotrio je procjenu učinka za prijedlog 27. lipnja 2018. Odbor je dao pozitivno mišljenje o prijedlogu uz nekoliko preporuka koje su uzete u obzir. Mišljenje Odbora i njegove preporuke uključeni su u Prilog 1. Radnom dokumentu službi za procjenu učinka koji prati ovaj prijedlog³⁰.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Ova inicijativa nije obuhvaćena programom za prikladnost i učinkovitost propisa. Predviđeni troškovi za porezna tijela i Komisiju navedeni su u Odjeljku 4.

Na temelju informacija dobivenih tijekom ciljanog savjetovanja u procjeni učinka nije bilo moguće pouzdano kvantificirati troškove za pružatelje platnih usluga. Pružatelji platnih usluga trenutačno dobivaju zahtjeve za informacije iz različitih država članica u različitim

³⁰

Sažetak se nalazi na sljedećoj stranici:

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1&language=hr>

formatima i u skladu s različitim postupcima. Prema ovoj inicijativi pružatelji platnih usluga bili bi dužni upotrebljavati standardni obrazac usklađen na razini EU-a kada poreznim tijelima država članica šalju informacije o plaćanju. Time bi se smanjilo ukupno administrativno opterećenje za pružatelje platnih usluga.

Inicijativom nisu predviđene nikakve nove obveze u pogledu PDV-a za subjekte koji robu i usluge isporučuju krajnjim potrošačima.

Konačno, očekuje se da će se ovom inicijativom znatno smanjiti gubici država članica zbog prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

• **Temeljna prava**

Prijedlog koji se razmatra dovest će do novih razmjena i obrade osobnih informacija u vezi s PDV-om.

Uredbom o zaštiti podataka daje se široka definicija osobnih podataka, koji uključuju sve informacije o pojedincu čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi, a to je osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno. Zbog toga su informacije o plaćanju obuhvaćene njezinim područjem primjene i načelima primjenjivima na zaštitu osobnih podataka kako su utvrđeni u Povelji o temeljnim pravima.

Uredbom o zaštiti podataka i Uredbom (EU) 2018/1725 utvrđena su vrlo precizna načela o tome kako se moraju poštovati prava ispitanika pri obradi osobnih podataka. Međutim, Unija može primijeniti zakonodavne mjere za ograničavanje tih načela i prava ispitanika³¹ – ako ta ograničenja poštuju načela nužnosti i proporcionalnosti – kako bi se zaštitili važni ciljevi od općeg javnog interesa Unije, kao što su ekonomski i financijski interesi, uključujući oporezivanje³².

U procjeni učinka na kojoj se temelji inicijativa pokazalo se da porezna tijela nemaju drugi učinkovit alternativni način prikupljanja potrebnih informacija za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Stoga je razmjena informacija o plaćanju nužna mjera.

Nadalje, u okviru ove inicijative obrađivale bi se samo informacije o plaćanju koje su nužne za borbu protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Podaci koji bi se obrađivali odnose se samo na primatelje sredstava (primatelje plaćanja) i na samu platnu transakciju (iznos, valuta, datum), a podaci o potrošačima koji plaćaju robu ili usluge (platitelji) nisu obuhvaćeni razmjenom informacija. Stoga se te informacije ne bi koristile u druge svrhe kao što je kontroliranje kupovnih navika potrošača. Nadalje, prijedlog uključuje gornju granicu povezanu s brojem plaćanja koja primi određeni primatelj plaćanja, isključujući plaćanja koja su vjerojatno izvršena iz privatnih razloga. Iz područja primjene inicijative bila bi isključena i domaća plaćanja. Konačno, informacije o plaćanju bile bi

³¹ Moglo bi se ograničiti pravo na sljedeće: informiranje na transparentan način o obradi podataka (članci 12., 13. i 14.); pristupu podacima (članak 15.); ispravku podataka (članak 16.); brisanju podataka (članak 17.); ograničenju obrade podataka (članak 18.); izvješćivanju u vezi s ispravkom ili brisanjem podataka (članak 19.); primanju podataka u strukturiranom i uobičajenom formatu – prenosivost podataka (članak 20.); pravu na prigovor (članak 21.); i pravu da se osoba ne podvrgne automatiziranoj obradi i izradi profila (članak 22.).

³² Članak 23. Opće uredbe o zaštiti podataka i članak 25. Uredbe (EU) 2018/1725.

dostupne samo službenicima za vezu za Eurofisc država članica³³ i to samo onoliko dugo koliko je potrebno za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Očekuje se da će se troškovi ulaganja Komisije i poreznih tijela nadoknaditi i premašiti povećanjem prikupljenih prihoda od PDV-a. Činjenica je da je internetska prodaja potrošačima (B2C) 2017. iznosila otprilike 600 milijardi EUR³⁴. Prema tome, pod pretpostavkom da bi porezna tijela mogla procijeniti gubitak PDV-a koji odgovara 1 % tog prometa, time bi se naplatilo do 1,2 milijarde EUR PDV-a na razini EU-28. Čak i kad se uzme u obzir nepotpuno naplaćivanje procijenjenog PDV-a, ti bi iznosi uvelike premašili ukupne operativne troškove inicijative. Nadalje, počinjene prijevare imaju vrijednost nekoliko postotnih bodova ukupne prodaje u e-trgovini. Kao rezultat povećane naplate PDV-a očekuje se da će se jaz PDV-a smanjiti u sektoru e-trgovine.

Troškovi inicijative rasporedit će se na nekoliko godina počevši od 2019. Prvi dio tih troškova (do 2020.) pokrit će se odobrenim sredstvima u okviru postojećeg programa Fiscalis 2020. Međutim, najveći dio troškova nastat će nakon 2020. kako je opisano u zakonodavnim financijskim izvještajima.

Uzimajući u obzir najveće moguće troškove Komisije, utjecaj na proračun procijenjen je na jednokratni trošak od 11,8 milijuna EUR za uspostavu sustava i tekuće troškove od 4,5 milijuna EUR godišnje nakon što sustav postane potpuno operativan. Procjenjuje se da će tekući troškovi nastati tek 2022. nakon što sustav postane operativan. Izračun utjecaja na proračun u petogodišnjem razdoblju (uključujući jednokratni trošak) iznosi 34,3 milijuna EUR za uspostavu i rad sustava do 2027.

Ti su troškovi u skladu s prijedlogom VFO-a i programom Fiscalis za sljedeće razdoblje.

5. OSTALI DIJELOVI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Izvješća Eurofisca i godišnje statistike država članica predstavljaju se i o njima se raspravlja u okviru Stalnog odbora za administrativnu suradnju³⁵ u skladu s člankom 49. Uredbe (EU) br. 904/2010. Stalnim odborom predsjedava Europska komisija. Usto, Komisija će od država članica tražiti sve relevantne informacije o funkcioniranju novog sustava i o prijeverama. Kada to bude potrebno, za koordinaciju će biti zadužen Odbor programa Fiscalis (taj odbor još nije osnovan u okviru novog programa Fiscalis³⁶).

Uredbom (EU) br. 904/2010 i Direktivom 2006/112/EZ već su utvrđena pravila o redovitim evaluacijama koje provodi Komisija i izvješćivanju. U skladu s tim postojećim obvezama Komisija svakih pet godina izvješćuje Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju novog instrumenta administrativne suradnje u skladu s člankom 59. Uredbe (EU) br. 904/2010.

³³ Službenici za vezu za Eurofisc su stručnjaci za borbu protiv prijevera i imenuju ih države članice kao nadležne službenike za razmjenu ranih znakova upozorenja radi borbe protiv prijevera povezanih s PDV-om. Uredba (EU) br. 904/2010, poglavlje X.

³⁴ Udruženje E-commerce Europe procijenilo je da je 2017. promet e-trgovine u sjevernim, istočnim i južnim regijama Europe iznosio 602 milijarde EUR.

³⁵ Stalni odbor za administrativnu suradnju (SCAC) sastoji se od predstavnika država članica i njime predsjedava Komisija. SCAC je odgovoran za provedbu Uredbe (EU) br. 904/2010.

³⁶ Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi programa „Fiscalis” za suradnju u području oporezivanja (COM(2018) 443 final), članak 18.

Nadalje, svake četiri godine Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju novih obveza u vezi s PDV-om za pružatelje platnih usluga u skladu s člankom 404. Direktive 2006/112/EZ. Komisija će se pobrinuti da ta dva izvješća budu usklađena i da se temelje na istim nalazima.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

U članku 243.a definicije se odnose na odgovarajuće odredbe Direktive (EU) 2015/2366³⁷ (PSD2) o platnim uslugama na unutarnjem tržištu.

Člankom 243.b Direktive o PDV-u uvode se nove obveze vođenja evidencije za pružatelje platnih usluga. Te su platne usluge navedene u Prilogu I. Direktive PSD2. Nisu sve platne usluge relevantne za kontrolu prekograničnih isporuka robe i usluga. Relevantne su samo one platne usluge čija je posljedica prekogranični prijenos novčanih sredstava primateljima plaćanja³⁸ (ili pružateljima platnih usluga koji djeluju u ime primatelja plaćanja) i to samo kada se platitelj³⁹ nalazi u jednoj od država članica. Razlog je taj što porezna tijela na temelju informacije o državi članici podrijetla plaćanja mogu zaključiti koje je mjesto potrošnje. Prema ovoj inicijativi pojam „prekogranični” odnosi se na transakcije u kojima se potrošač nalazi u državi članici, a dobavljač se nalazi u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili trećem teritoriju. Domaća plaćanja nisu uključena u područje primjene ovog prijedloga.

U članku 243.b ne navodi se mjesto poslovnog nastana ili stalna adresa ili uobičajeno boravište primatelja plaćanja i platitelja. Pružatelji platnih usluga zapravo su treće strane u usporedbi s ugovornim odnosom između poreznih obveznika koji isporučuju robu i usluge i njihovih potrošača. Zbog toga informacije koje su na raspolaganju pružateljima platnih usluga kada izvršavaju platne usluge ne moraju nužno biti jednake informacijama koje porezni obveznici imaju o svojim potrošačima ili informacijama potrebnima za utvrđivanje mjesta oporezive transakcije. Na lokaciji se temelji samo obveza vođenja evidencije za pružatelje platnih usluga u skladu s člankom 243.b.

Pravila za utvrđivanje lokacije primatelja plaćanja i platitelja utvrđena su u predloženom članku 243.c (vidjeti u nastavku).

Kako bi se obuhvatila samo plaćanja koja su potencijalno povezana s gospodarskom djelatnošću (čime se isključuju prekogranični prijenosi novčanih sredstava iz privatnih razloga), predviđena je gornja granica povezana s brojem prekograničnih plaćanja koja primi primatelj plaćanja. Pružatelj platnih usluga morat će voditi evidenciju o primatelju plaćanja i staviti je na raspolaganje poreznim tijelima samo ako određeni primatelj plaćanja primi više od 25 plaćanja u kalendarskom tromjesečju (što je ujedno izvještajno razdoblje za pružatelje platnih usluga). Ta je gornja granica utvrđena na temelju prosječne vrijednosti narudžbi za kupnju putem interneta od 95 EUR⁴⁰. Uz 100 platnih transakcija godišnje u toj vrijednosti

³⁷ Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

³⁸ „Primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba koja je predviđeni primatelj novčanih sredstava koja su predmet platne transakcije (članak 4. stavak 9. PSD2).

³⁹ „Platitelj” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i koja daje suglasnost za izvršenje naloga za plaćanje s tog računa za plaćanje ili, ako račun za plaćanje ne postoji, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za plaćanje (članak 9. stavak 8. PSD2).

⁴⁰ <https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>

promet iznosi gotovo 10 000 EUR, što već može podlijevati obvezi plaćanja PDV-a u državama članicama. Taj iznos odgovara i pragu od 10 000 EUR za isporuke unutar EU-a koji je uveden Direktivom o PDV-u u e-trgovini.

Razdoblje čuvanja evidencije za pružatelje platnih usluga bilo bi dvije godine. To je razdoblje proporcionalno s obzirom na veliku količinu relevantnih informacija, njihovu osjetljivost u pogledu zaštite podataka i vrijeme koje je poreznim tijelima potrebno za otkrivanje prijevара u vezi s PDV-om.

Članak 243.c odnosi se na pravila koja pružatelji platnih usluga moraju primijeniti kako bi odredili lokaciju platitelja i primatelja plaćanja kako je prethodno navedeno. Člankom 243.c ne propisuju se pravila za utvrđivanje mjesta oporezivanja nego za utvrđivanje lokacije primatelja plaćanja i platitelja radi ispunjavanja obveza vođenja evidencije u skladu s člankom 243.b Direktive o PDV-u

Nadalje, člankom 243.c nije predviđeno da se poreznim tijelima prenose informacije pomoću kojih se određuje lokacija platitelja. Te informacije ostaju kod pružatelja platnih usluga.

U skladu sa stavkom 1. smatrat će se da je lokacija platitelja ona država članica koja je naznačena u identifikacijskoj oznaci računa platitelja. Uredbom o jedinstvenom području plaćanja u eurima⁴¹ utvrđuje se IBAN (međunarodni broj bankovnog računa) kao identifikacijska oznaka pojedinačnog računa za plaćanje u državi članici. Ako se plaćanje provodi putem pružatelja platnih usluga koji nije obuhvaćen Uredbom o jedinstvenom području plaćanja u eurima (što se odnosi samo na kreditne transfere i izravna terećenja u eurima), lokacija platitelja može se utvrditi na temelju neke druge identifikacijske oznake računa platitelja.

Postoje i platne transakcije (tj. novčane doznake) u kojima se sredstva prenose primatelju plaćanja bez stvaranja bilo kakvog računa za plaćanje na ime platitelja. U tom slučaju smatrat će se da je lokacija platitelja ona država članica koja je naznačena u identifikacijskoj oznaci pružatelja platnih usluga koji djeluje u ime platitelja.

U skladu sa stavkom 2. smatrat će se da je lokacija primatelja plaćanja (primatelja novčanih sredstava) ona država članica ili treća zemlja koja je naznačena u identifikacijskoj oznaci računa za plaćanje na koji su sredstva uplaćena. Ako sredstva nisu uplaćena ni na jedan račun za plaćanje, smatrat će se da je lokacija primatelja plaćanja ona država članica, treća zemlja ili treći teritorij koja je naznačena/koji je naznačen u identifikacijskoj oznaci pružatelja platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja.

Člankom 243.d uređuju se pojedinosti informacija koje su prema članku 243.b pružatelji platnih usluga dužni čuvati u svojoj evidenciji. Evidencija sadržava informacije za identifikaciju pružatelja platnih usluga koji vodi evidenciju, informacije za identifikaciju primatelja plaćanja i informacije o plaćanjima koja je primio primatelj plaćanja. Informacije za identifikaciju platitelja nisu uključene u obvezu vođenja evidencije pružatelja platnih usluga jer nisu potrebne za otkrivanje prijevара. Nadalje, pružatelji platnih usluga ne znaju uvijek jesu li platitelji porezni obveznici ili samo privatni potrošači. Stoga, kad se prijeđe prag od 25 plaćanja u jednom tromjesečju, pružatelji platnih usluga morat će čuvati podatke o svim

⁴¹ SEPA Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

plaćanjima koja je primio određeni primatelj plaćanja, bez utvrđivanja koja su plaćanja primili potrošači, a koja porezni obveznici. To razvrstavanje biti će zadaća poreznih tijela država članica pri analizi informacija.

Pružatelj platnih usluga dužan je voditi evidenciju o identifikacijskom broju za PDV ili poreznom identifikacijskom broju primatelja plaćanja ako je primjenjivo. Identifikacijski brojevi za PDV (nacionalni brojevi ili identifikacijski brojevi iz minisustava jedinstvene kontaktne točke) potrebni su kako bi porezna tijela država članica mogla utvrditi obveznike PDV-a i usporediti njihove informacije o plaćanju s prijavama i plaćanjima PDV-a, odnosno u minisustavu jedinstvene kontaktne točke. Identifikacijski broj za PDV možda nije dostupan pružateljima platnih usluga (bilo zbog toga što primatelj plaćanja nema identifikacijski broj za PDV ili ga ima, ali ga nije priopćio pružatelju platnih usluga). Ako identifikacijski broj za PDV nije dostupan pružateljima platnih usluga, porezna tijela morat će aktivirati potrebne postupke (domaće ili u okviru administrativne suradnje) kako bi utvrdila je li primatelj plaćanja porezni obveznik i kako bi procijenila postoje li obveze povezane s PDV-om.

Konačno, pružatelji platnih usluga moraju čuvati podatke o samoj platnoj transakciji, kao što su iznos, valuta, datum, podrijetlo plaćanja i naznaka o eventualnom povratu sredstava.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta⁴²,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁴³,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ⁴⁴ utvrđuju se opće računovodstvene obveze poreznih obveznika u pogledu poreza na dodanu vrijednost (PDV-a).
- (2) Zahvaljujući razvoju elektroničke trgovine („e-trgovina”) olakšava se prekogranična isporuka robe i usluga krajnjim potrošačima u državama članicama. U tom kontekstu prekogranična isporuka odnosi se na situacije kada se PDV treba platiti u jednoj državi članici, a dobavljač ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili trećem teritoriju. Međutim, nepoštena poduzeća iskorištavaju mogućnosti e-trgovine kako bi ostvarila nepravednu tržišnu prednost izbjegavajući svoje obveze u vezi s PDV-om. Ako se primjenjuje načelo oporezivanja na odredištu, s obzirom na to da potrošači nemaju računovodstvene obveze, državama članicama potrošnje potrebni su odgovarajući alati za otkrivanje i kontrolu tih nepoštenih poduzeća.
- (3) Kad europski potrošači kupuju na internetu, plaćanje se najvećim dijelom provodi putem pružatelja platnih usluga. Kako bi se provela platna transakcija, pružatelj platnih usluga raspolaže određenim informacijama za identifikaciju primatelja tog plaćanja te podacima o iznosu, datumu platne transakcije i državi članici podrijetla plaćanja. To je osobito slučaj u kontekstu prekogranične platne transakcije kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili trećem teritoriju. Te su informacije potrebne kako bi porezna tijela izvršavala svoje osnovne zadaće otkrivanja poduzeća koja posluju nezakonito i kontrole obveza povezanih s PDV-om. Stoga je potrebno da se te informacije koje su u posjedu pružatelja platnih usluga stave na raspolaganje poreznim tijelima država članica kako bi im se pomoglo u otkrivanju i borbi protiv prekograničnih prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine.

⁴² SL C , , str. .

⁴³ SL C , , str. .

⁴⁴ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

- (4) Važno je da u okviru te nove mjere predviđene za borbu protiv prekograničnih prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine pružatelji platnih usluga budu obvezni voditi dovoljno detaljnu evidenciju određenih prekograničnih platnih transakcija na temelju lokacije platitelja i primatelja plaćanja. Stoga je nužno definirati lokaciju platitelja i lokaciju primatelja plaćanja kao poseban pojam te sredstva za njihovu identifikaciju. Lokacija platitelja i primatelja plaćanja trebala bi aktivirati obvezu vođenja evidencije samo onih pružatelja platnih usluga koji imaju poslovni nastan u Uniji i time se ne bi trebala dovoditi u pitanje pravila utvrđena u ovoj Direktivi i Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011⁴⁵ u pogledu mjesta oporezive transakcije.
- (5) Na temelju informacija kojima pružatelji platnih usluga već raspolažu oni mogu utvrditi lokaciju primatelja plaćanja i platitelja u vezi s platnim uslugama koje izvršavaju na temelju identifikacijske oznake pojedinačnog računa za plaćanje u državi članici kojim se koristi taj platitelj ili primatelj plaćanja.
- (6) Alternativno bi se lokacija platitelja ili primatelja plaćanja trebala utvrditi pomoću poslovnog identifikacijskog koda pružatelja platnih usluga ako on djeluje u ime platitelja ili primatelja plaćanja. Taj bi se način identifikacije trebalo upotrebljavati i ako se sredstva prenose primatelju plaćanja bez stvaranja bilo kakvog računa za plaćanje na ime platitelja, ili ako sredstva nisu uplaćena ni na jedan račun za plaćanje.
- (7) U skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁶ važno je da obveza pružatelja platnih usluga u pogledu čuvanja i pružanja informacija u vezi s prekograničnim platnim transakcijama bude proporcionalna i da ne prelazi ono što je nužno kako bi se države članice mogle boriti protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Nadalje, kad je riječ o platitelju, jedina informacija koja bi se trebala čuvati je to gdje se platitelj nalazi. U pogledu informacija koje se odnose na primatelja plaćanja i samu platnu transakciju, od pružatelja platnih usluga trebalo bi se tražiti da čuvaju i poreznim tijelima prenose samo one informacije koje su poreznim tijelima nužne za otkrivanje mogućih prijevара i provedbu kontrola PDV-a. To znači da bi pružatelji platnih usluga trebali čuvati evidenciju samo o prekograničnim platnim transakcijama za koje je vjerojatno da upućuju na gospodarske aktivnosti. Uvođenjem gornje granice na temelju broja uplata koje je primatelj plaćanja primio tijekom kalendarskog tromjesečja dobio bi se pouzdan pokazatelj da su ta plaćanja primljena kao dio gospodarske aktivnosti, a isključila bi se plaćanja iz nekomercijalnih razloga. Računovodstvena obveza pružatelja platnih usluga nastaje u trenutku kad se dosegne ta gornja granica.
- (8) S obzirom na veliku količinu informacija i njihovu osjetljivost u pogledu zaštite podataka nužno je i proporcionalno da pružatelji platnih usluga čuvaju evidenciju s podacima o prekograničnim platnim transakcijama dvije godine kako bi pomogli državama članicama u borbi protiv prijevара povezanih s PDV-om u području e-trgovine i otkrivanju počinitelja prijevара. To je razdoblje minimum koji je potreban državama članicama da djelotvorno provedu kontrole i istraže sumnje u prijevaru u vezi s PDV-om ili da otkriju takve prijevare.
- (9) Informacije koje trebaju čuvati pružatelji platnih usluga trebaju se prikupljati i razmjenjivati među državama članicama u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010⁴⁷ kojom se utvrđuju

⁴⁵ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

⁴⁶ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), SL L 119, 4.5.2016., str. 1.

⁴⁷ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

pravila administrativne suradnje i razmjene informacija radi suzbijanja prijevare u području PDV-a.

- (10) Prijevarena povezana s PDV-om u području e-trgovine problem je s kojim se suočavaju sve države članice, međutim, pojedinačne države članice nemaju uvijek dovoljno informacija kako bi osigurale pravilnu primjenu pravila o PDV-u u području e-trgovine i borile se protiv prijevarena povezanih s PDV-om u području e-trgovine. S obzirom na to da se cilj ove Direktive, odnosno borba protiv prijevarena povezanih s PDV-om u području e-trgovine, ne može dostatno ostvariti pojedinačnim djelovanjem država članica zbog prekogranične prirode e-trgovine i potrebe dobivanja informacija od drugih država članica, nego se na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (11) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i slijede načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Konkretno, ovom se Direktivom u potpunosti poštuje pravo na zaštitu osobnih podataka utvrđeno u članku 8. Povelje. Informacije o plaćanju koje se čuvaju i stavljaju na raspolaganje u skladu s ovom Direktivom trebali bi obrađivati samo stručnjaci poreznih tijela za borbu protiv prijevarena u granicama onoga što je proporcionalno i nužno za postizanje cilja borbe protiv prijevarena povezanih s PDV-om u području e-trgovine.
- (12) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁸ koji je dostavio mišljenje [...]...⁴⁹.
- (13) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2006/112/EZ

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) Glava XI. Poglavlje 4. mijenja se kako slijedi:
 - (a) umeće se sljedeći odjeljak 2.a:

„Odjeljak 2.a

Opće obveze pružatelja platnih usluga”;

- (b) umeću se sljedeći članci od 243.a do 243.d:

„Članak 243.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „pružatelj platnih usluga” znači tijelo navedeno u članku 1. stavku 1. točkama od (a) do (f) Direktive (EU) 2015/2366 (*) ili fizička ili pravna osoba kojoj je dopušteno izuzeće na temelju članka 32. te Direktive;

⁴⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

⁴⁹ SL C [...], [...], str. [...].

- (2) „platna usluga” znači poslovne aktivnosti utvrđene u točkama od 3. do 6. Priloga I. Direktivi (EU) 2015/2366;
- (3) „platna transakcija” znači čin definiran u članku 4. točki 5. Direktive (EU) 2015/2366;
- (4) „platitelj” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 8. Direktive (EU) 2015/2366;
- (5) „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 9. Direktive (EU) 2015/2366;
- (6) „IBAN” znači međunarodni identifikacijski broj računa za plaćanje kako je definiran u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (**);
- (7) „BIC” znači poslovni identifikacijski kod kako je definiran u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 260/2012.

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

(**) Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.)

Članak 243.b

1. Države članice osiguravaju da pružatelji platnih usluga vode dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i platnih transakcija u vezi s platnim uslugama koje izvršavaju za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo provođenje kontrola nad isporukama robe i usluga koje se u skladu s odredbama glave V. smatraju provedenima u državi članici.
2. Zahtjev iz stavka 1. primjenjuje se u okolnostima kada su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - (a) ako pružatelj platnih usluga prenosi novčana sredstva od platitelja koji se nalazi u jednoj državi članici primatelju plaćanja koji se nalazi u drugoj državi članici, trećem teritoriju ili trećoj zemlji;
 - (b) u pogledu prijenosa novčanih sredstava iz točke (a), ako pružatelj platnih usluga izvrši više od 25 platnih transakcija istom primatelju plaćanja tijekom kalendarskog tromjesečja.
3. Evidenciju iz stavka 1.:
 - (a) čuva pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku u razdoblju od dvije godine od kraja godine u kojoj je izvršena platna transakcija;
 - (b) stavlja se na raspolaganje državama članicama u kojima pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan u skladu s člankom 24.b Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 (*).

(*) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

Članak 243.c

1. Za potrebe članka 243.b stavka 2. i ne dovodeći u pitanje odredbe glave V. ove Direktive, smatra se da je lokacija platitelja u državi članici kojoj odgovara jedan od sljedećih podataka:
 - (a) IBAN platiteljevog računa za plaćanje;
 - (b) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno identificira pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime platitelja.
2. Za potrebe članka 243.b stavka 2. smatra se da je lokacija primatelja plaćanja u državi članici, trećoj zemlji ili trećem teritoriju kojima odgovara jedan od sljedećih podataka:
 - (a) IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja ili neka druga identifikacijska oznaka računa za plaćanje kojom se nedvosmisleno identificira pojedinačni račun za plaćanje;
 - (b) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno identificira pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja.

Članak 243.d

1. Evidencija koju u skladu s člankom 243.b vode pružatelji platnih usluga sadržava sljedeće informacije:
 - (a) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno identificira pružatelj platnih usluga;
 - (b) ime primatelja plaćanja ili prema potrebi ime poduzeća;
 - (c) identifikacijski broj za PDV primatelja plaćanja ako je dostupan;
 - (d) IBAN ili neku drugu identifikacijsku oznaku računa za plaćanje kojom se nedvosmisleno identificira pojedinačni račun za plaćanje primatelja plaćanja;
 - (e) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno identificira pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja kada primatelj plaćanja prima novčana sredstva, a sam nema račun za plaćanje;
 - (f) adresu primatelja plaćanja u evidenciji pružatelja platnih usluga;
 - (g) sve izvršene platne transakcije iz članka 243.b stavka 2.;
 - (h) sve provedene povrate za platne transakcije iz točke (g);
2. informacije iz stavka 1. točaka (g) i (h) trebaju sadržavati sljedeće podatke:
 - (a) datum i vrijeme izvršenja platne transakcije ili povrata plaćanja;
 - (b) iznos i valutu platne transakcije ili povrata plaćanja;
 - (c) državu članicu podrijetla novčanih sredstava koja je primio primatelj plaćanja ili koja su primljena u njegovo ime, državu članicu, treći teritorij ili treću zemlju u koju je isplaćen povrat, ako je primjenjivo, te informacije pomoću kojih se utvrđuje podrijetlo ili odredište platne transakcije ili povrata u skladu s člankom 243.c.”

Članak 2.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2021. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Predmetna područja politike (*klaster programa*)
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.5. Trajanje i financijski učinak
- 1.6. Predviđeni načini upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak
- 3.2. Procijenjeni učinak na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog učinka na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni učinak na administrativna odobrena sredstva*
 - 3.2.3. *Doprinos trećih strana*
- 3.3. Procijenjeni učinak na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Obavezni prijenos i razmjena podataka o plaćanjima koji su relevantni za PDV PLAN/2017./2023. — TAXUD

1.2. Predmetna područja politike (*klaster programa*)

Jedinstveno tržište, inovacije i digitalno gospodarstvo

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

novo djelovanje

novo djelovanje nakon pilot-projekta / pripremnog djelovanja⁵⁰

produženje postojećeg djelovanja

spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje

1.4. Osnova prijedloga/inicijative

1.4.1. *Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative*

Za projekt su utvrđene sljedeće ključne etape:

- (1) kraj 2022. – središnji sustav za prikupljanje podataka od pružatelja platnih usluga i za analizu rizika pušten u rad;
- (2) kraj 2024.– barem 2/3 aktivnih korisnika (države članice) poslalo je Komisiji povratne informacije o upotrebi podataka o plaćanjima, kriterijima rizika i procjeni dodatnog PDV-u.

1.4.2. *Dodana vrijednost angažmana Unije (može proizlaziti iz raznih čimbenika, npr. bolje koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke, „dodana vrijednost angažmana Unije” vrijednost je intervencije Unije koja je dodana vrijednosti koju bi države članice inače ostvarile svojim zasebnim djelovanjima.*

Razlozi za djelovanje na europskoj razini (*ex ante*) leže u tome da se države članice same ne mogu djelotvorno boriti protiv prijevara povezanih s PDV-om u području e-trgovine. Porezna tijela nemaju pristup informacijama o prekograničnim isporukama potrošačima (B2C).

S druge strane, zbog zakonskih ograničenja poreznim tijelima država članica nije uvijek moguće razmjenjivati informacije o plaćanjima; stoga su postojeći alati za administrativnu suradnju uglavnom nedjelotvorni kad je riječ o prijevarama povezanim s PDV-om u području e-trgovine.

Očekivana ostvarena dodana vrijednost Unije (*ex post*):

⁵⁰

Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Povećanim izvršavanjem obveza povezanih s PDV-om među prodavateljima na daljinu stvorili bi se ravnopravniji uvjeti za sva poduzeća koja posluju u sektoru e-trgovine. Nadalje, time bi se ostvarili veći prihodi od PDV-a i smanjio jaz PDV-a.

Kad je riječ o pružateljima platnih usluga, stvaranjem jedinstvenog centraliziranog sustava za prikupljanje podataka o plaćanjima koji su relevantni za PDV smanjili bi se rizici i troškovi dostavljanja istih informacija u više formata, odvojeno za svaku državu članicu EU-a.

1.4.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Ovo je nova inicijativa. Međutim, na temelju iskustava s minisustavom jedinstvene kontaktne točke u kojem je izrađena platforma za prijavu i plaćanje PDV-a na elektroničke usluge u cijeloj Europi može se uzeti u obzir sljedeće:

- (1) provedba tehničkog rješenja mora se isplanirati unaprijed kako bi se omogućilo opsežno savjetovanje s dionicima i kako bi se uzeli u obzir vrijeme i financijska sredstva koji su potrebni za razvoj novog sustava;
- (2) zahtjeve za dugoročnu pohranu informacija treba pažljivo odvagnuti s obzirom na troškove i koristi;
- (3) provedbu inicijative trebala bi pratiti dobra komunikacijska kampanja kako bi se poduzećima pomoglo da se usklade s novim obvezama izvješćivanja.

Upotrijebit će se i iskustva stečena tijekom razvoja informatičkih sustava i administrativne suradnje u okviru programa Fiscalis i Carina. Iskustva koja će se prikupiti tijekom razvoja budućeg informacijskog sustava za program Carina 2 mogla bi biti posebno korisna pri osmišljavanju alata za analizu rizika za podatke o plaćanju.

1.4.4. *Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima*

Sredstva za provedbu ove inicijative osigurat će se iz programa Fiscalis.

Konačno, inicijativa će se provoditi zajedno s novim pravilima iz paketa mjera za PDV na jedinstvenom digitalnom tržištu, posebno Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu. Uz pristup podacima o plaćanju porezna tijela mogla bi provjeravati informacije koje su prijavile internetske trgovine, platforme i ostali prodavatelji na daljinu te provjeravati primjenu praga od 10 000 EUR za isporuke unutar EU-a.

1.5. **Trajanje i financijski učinak**

ograničeno trajanje

- na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzete obveze i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje.

neograničeno trajanje

- Provedba s razdobljem uspostave od 2020. do 2023.,
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.6. Predviđeni načini upravljanja⁵¹

Izravno upravljanje koje provodi Komisija

- putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije;
- putem izvršnih agencija

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:

- trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu;
- tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe;
- tijelima javnog prava;
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

Napomene

Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju na temelju članka 58. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 i Uredbe (EU) br. 182/2011 o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije.

⁵¹ Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na *web*-mjestu GU BUDG: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/HR/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

GU TAXUD podnosi godišnja izvješća o praćenju Stalnom odboru za administrativnu suradnju (SCAC).

2.2. Sustav(i) upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

Inicijativa će se provoditi prema načelu izravnog upravljanja. Taj način upravljanja osigurava najučinkovitiju raspodjelu financijskih sredstava i najveći mogući učinak. Izravno upravljanje Komisiji omogućuje fleksibilnost i dovoljno usmjeravanje godišnje dodjele sredstava.

Inicijativu će provoditi Komisija putem javne nabave.

Kad je riječ o nabavi, načini plaćanja u potpunosti su usklađeni s korporativnim standardima (bez pretfinanciranja; sva plaćanja povezana su s prihvaćanjem unaprijed definiranih rezultata).

Sustav kontrole za javnu nabavu temelji se na temeljitoj *ex ante* provjeri svih transakcija pa stoga isključuje pogreške u trenutku plaćanja.

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

Opći utvrđeni rizici povezani s provedbom ove inicijative odnose se na:

1. nedostatnost financijskih i ljudskih resursa za informatičko rješenje središnjeg repozitorija i prilagodbe nacionalnih informacijskih sustava država članica;
2. sigurnosni rizici povezani s pohranom i obradom osjetljivih podataka o plaćanju.

Pitanja sigurnosti rješavat će GU TAXUD uz potporu država članica (i) odgovarajućim odlukama o financiranju, (ii) opsežnim savjetovanjem o tehničkim i funkcionalnim zahtjevima novih informatičkih sustava, savjetovanjem s različitim dionicima te rigoroznim analizama pokazatelja uspješnosti i tržišnih trendova koje provode Komisija i Stalni odbor za administrativnu suradnju.

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer „troškovi kontrole ÷ vrijednost povezanih sredstava kojima se upravlja”) i procjena očekivanih razina rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

S obzirom na to da će se inicijativa provoditi u okviru programa Fiscalis, primjenjivat će se poseban sustav unutarnje kontrole.

GU TAXUD redovito će provjeravati provedbu inicijative s poslovnog i informatičkog gledišta te će uvesti redovite upravljačke provjere u svojim odjelima zaduženima za upravljanje porezima i borbu protiv prijevара te za informatičke sustave u području oporezivanja.

GU TAXUD ima dobre rezultate u uvođenju velikih transeuropskih informatičkih sustava i složenih poslovnih pravila u kojima sudjeluju sve države članice EU-a. Treba istaknuti iskustvo s programima Fiscalis i Carina, zahvaljujući kojem će se rizik od pogreške svesti na minimum (manje od 2 %).

Primijenjena strategija kontrole pokazala se učinkovitom i djelotvornom u okviru prijašnjih sličnih inicijativa za program Carina, a troškovi kontrole bili su ograničeni.

S obzirom na to da će se za ovu inicijativu upotrebljavati slični sustavi kontrole, predviđeni troškovi kontrole i očekivana razina rizika od pogreške pri plaćanju/zatvaranju mogu se smatrati troškovno učinkovitima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

GU TAXUD provodi sveobuhvatnu strategiju za borbu protiv prijevara na temelju koje se razvija kultura borbe protiv prijevara unutar Glavne uprave putem mjera za podizanje svijesti osoblja GU TAXUD o potencijalnim rizicima od prijevare i o etičnom ponašanju.

Imajući u vidu da će se program provoditi javnom nabavom, primjenjuju se odredbe Strategije za borbu protiv prijevara (3. cilj Strategije: „podizanje svijesti o mogućim sukobima interesa pri suradnji s vanjskim dionicima poput lobista, podnositelja ponuda, izvođača”). Preventivne mjere bit će usmjerene na 1. održavanje evidencije o kontaktima s lobistima; 2. centralizirano upravljanje postupcima javne nabave i kontaktima s ponuditeljima i 3. posebno osposobljavanje o kontaktu s lobistima.

Obvezno savjetovanje u sustavu ranog otkrivanja i isključivanja prije ugovaranja (i bilo kojih financijskih transakcija) imat će dodatni učinak odvratanja od eventualnih prijevara i nepravilnosti.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslov višegodišnjeg financijskog okvira i predložene nove proračunske linije rashoda

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [Naslov]	Dif./nedif. 52	zemalja EFTA-e ⁵³	zemalja kandidatkinja ⁵⁴	trećih zemalja	u smislu članka [21. stavka 2. točke (b)] Financijske uredbe
1	03.01. Jedinstveno tržište – Administrativna linija 03.04. Jedinstveno tržište – Suradnja u području oporezivanja (FISCALIS)	Dif.	NE	NE	NE	NE

⁵² Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva

⁵³ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁵⁴ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni učinak na rashode

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na rashode

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	<...>	„Jedinstveno tržište, inovacije i digitalno gospodarstvo”
---	-------	---

			2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	Nakon 2027.	UKUPNO
Odobrena sredstva za poslovanje (podijeljena prema proračunskim linijama iz točke 3.1.)	Obveze	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Plaćanja	(2)									34,525
Administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice programa ⁵⁵	Obveze = plaćanja	(3)									
UKUPNA odobrena sredstva za omotnicu programa	Obveze	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Plaćanja	=2+3									34,525

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7.	„Administrativni rashodi”
---	----	---------------------------

⁵⁵ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	<i>Nakon 2027.</i>	UKUPNO
Ljudski resursi		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Ostali administrativni rashodi										
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	<i>Nakon 2027.</i>	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva u svim NASLOVIMA višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Plaćanja									

3.2.2. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

– Za prijedlog su potrebna sljedeća odobrena administrativna sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Godine	2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	UKUPNO
--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

NASLOV 7 višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Ostali administrativni rashodi	n.p.							
Međubroj za NASLOV 7 višegodišnjeg financijskog okvira								

Izvan NASLOVA 7⁵⁶ višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi								
Ostali administrativni rashodi								
Međubroj izvan NASLOVA 7 višegodišnjeg financijskog okvira								

UKUPNO	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁵⁶

Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijasne linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

3.2.2.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

– Za prijedlog su potrebni sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

Godine	2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)							
Sjedište i predstavništva Komisije	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Delegacije							
Istraživanja							
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV) – UO, LO, UNS, UsO i MSD ⁵⁷							
Naslov 7.							
Financirano iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	– u sjedištima	9	4	1	1	1	1
	– u delegacijama						
Financirano iz omotnice programa ⁵⁸	– u sjedištima						
	– u delegacijama						
Istraživanja							
Ostalo (navesti)							
UKUPNO	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Brojke uključuju osoblje koje radi na izravnom upravljanju i provedbi inicijative te osoblje koje radi u područjima politika koje se podupiru u okviru inicijative.
Vanjsko osoblje	Brojke uključuju osoblje koje radi na izravnom upravljanju i provedbi inicijative te osoblje koje radi u područjima politika koje se podupiru u okviru inicijative.

⁵⁷ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁵⁸ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.3. Doprinos trećih strana

Prijedlog/inicijativa:

- ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:

(1) na prihode od PDV-a

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska prihoda:	linija	Učinak prijedloga/inicijative ⁵⁹						
		2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.
Članak		n.p.	n.p.	n.p.	n.p.	n.p.	n.p.	n.p.

⁵⁹

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjeni za 20 % na ime troškova naplate.